

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2009/23/EB

2011/EES/68/34

frá 23. apríl 2009

um vogarbúnað sem er ekki sjálfvirkur (*)

(Kerfisbundin útgáfa)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS
HAGA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum
95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar
Evrópubandalaganna ⁽¹⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr.
sáttmálans ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun ráðsins 90/384/EEB frá 20. júní 1990 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi vogarbúnað sem er ekki sjálfvirkur ⁽³⁾ hefur verið breytt í veigamiklum atriðum ⁽⁴⁾. Til glöggvunar og hagræðingar ber því að kerfisbinda tilskipunina.
- 2) Aðildarríkjunum ber að vernda almenning fyrir röngum niðurstöðum vigtunar með vogarbúnaði sem er ekki sjálfvirkur þegar hann er notaður á tilteknum sviðum.
- 3) Í hverju aðildarríki eru lögboðin ákvæði, þar sem eru settar nauðsynlegar kröfur um nothæfi vogarbúnaðar sem er ekki sjálfvirkur með því að tilgreina mælifræðilegar og tæknilegar kröfur, svo og skoðunaraðferðir fyrir og eftir

að búnaður er tekinn í notkun. Þessi lögbundnu ákvæði hafa ekki nauðsynlega í för með sér mismikla vernd frá einu aðildarríki til annars en vegna ósamræmis milli þeirra hindra þau viðskipti innan Bandalagsins.

- 4) Í þessari tilskipun skal setja fram lögboðnar kröfur og grunnkröfur að því er varðar mælifræði og nothæfi í tengslum við vogarbúnað sem er ekki sjálfvirkur. Til að auðveldara sé að færa sönnur á samræmi við þessar grunnkröfur er nauðsynlegt að til séu samhæfðir staðlar á evrópskum vettvangi, einkum að því er varðar hönnun, smíði og mælifræðilega eiginleika, þannig að mælitæki sem er í samræmi við þá geti talist uppfylla grunnkröfur. Þessir staðlar, sem eru samhæfðir á evrópskum vettvangi, eru samdir af einkaaðilum og verða því áfram að vera ólögbundnir. Í þessu skyni eru Staðlasamtök Evrópu (CEN), Rafstaðlasamtök Evrópu (CENELEC) og Fjar- skiptastaðlastofnun Evrópu (ETSI) viðurkennd sem þar til bærar stofnanir að samþykkja samhæfða staðla, í samræmi við almennu viðmiðunarreglurnar ⁽⁵⁾ um samvinnu milli framkvæmdastjórnarinnar, Fríverslunar- samtaka Evrópu (EFTA) og þessara þriggja stofnana, sem voru undirritaðar 28. mars 2003.
- 5) Samþykkt hefur verið röð tilskipana sem hafa það að markmiði að ryðja úr vegi tæknilegum viðskiptahindrunum í samræmi við meginreglurnar í ályktuninni frá 7. maí 1985 um nýja aðferð við tæknilega samhæfingu og staðla ⁽⁶⁾. Í öllum þessum tilskipunum er kveðið á um áfestingu CE-merkis. Í tilkynningu sinni frá 15. júní 1989 ⁽⁷⁾ um heildaraðferð við vottun og prófanir lagði framkvæmdastjórnin til að settar yrðu sameiginlegar reglur um CE-samræmismarkið, sem hannað skyldi á einn hátt. Í ályktun sinni frá 21. desember 1989 um heildaraðferð við samræmismat ⁽⁸⁾ samþykkti ráðið, sem viðmiðunarreglu, að taka upp samræmda aðferð eins og þessa við notkun CE-samræmismerkisins. Tveir grundvallarþættir hinnar nýju aðferðar, sem beita á, eru því grunnkröfurnar og samræmismatsaðferðirnar.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 122, 16.5.2009, bls.6. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 49/2011 frá 20. maí 2011 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 43, 28.7.2011, bls. 4.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 44, 16.2.2008, bls. 33.

⁽²⁾ Álit Evrópuþingsins frá 11. desember 2007 (Stjtið. ESB C 323 E, 18.12.2008, bls. 57) og ákvörðun ráðsins frá 23. mars 2009.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 189, 20.7.1990, bls. 1.

⁽⁴⁾ Sjá A-hluta VII. viðauka.

⁽⁵⁾ Stjtið. ESB C 91, 16.4.2003, bls. 7.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB C 136, 4.6.1985, bls. 1.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB C 267, 19.10.1989, bls. 3.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB C 10, 16.1.1990, bls. 1.

- 6) Nauðsynlegt er að meta samræmi við viðkomandi ákvæði um mælifræðilegar og tæknilegar kröfur til að sjá til þess að notendur og þriðju aðilar fái áhrifaríka vernd. Núverandi samræmismatsaðferðir eru mismunandi frá einu aðildarríki til annars. Til að komast hjá endurteknu samræmismati, sem er í reynd hindrun á frjálsum flutningum á mælitækjum, er rétt að aðildarríkin taki upp gagnkvæma viðurkenningu á samræmismati. Til að auðvelda þessa gagnkvæmu viðurkenningu samræmismatsaðferða er æskilegt að taka upp málsmeðferð á vettvangi Bandalagsins, ásamt því að samræma viðmiðanir fyrir tilnefningu aðila sem bera ábyrgð á því að framkvæma verkefni er lúta að samræmismatinu.
- 7) Því er nauðsynlegt að ganga úr skugga um að slíkir tilnefndir aðilar tryggji hátt gæðastig hvarvetna innan Bandalagsins.
- 8) CE-samræmismarki eða límmiði með stafnum „M“ á vogarbúnaði sem er ekki sjálfvirkur gefur til kynna að ganga megi út frá að hann uppfylli ákvæði þessarar tilskipunar og því sé óþarft að endurtaka samræmismat sem þegar hefur farið fram.
- 9) Þessi tilskipun skal ekki hafa áhrif á skuldbindingar aðildarríkjanna að því er varðar fresti til lögleiðingar í aðildarríkjunum og beitingu tilskipananna sem tilgreindar eru í B-hluta VII. viðauka.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. KAFLI

GILDISSVIÐ, SETNING Á MARKAÐ OG FRJÁLS FLUTNINGUR

1. gr.

1. Þessi tilskipun tekur til alls vogarbúnaðar sem er ekki sjálfvirkur.
2. Í þessari tilskipun er gerður eftirfarandi munur á notkun vogarbúnaðar sem er ekki sjálfvirkur:
- a) i. ákvörðun massa fyrir verslunarviðskipti,
- ii. ákvörðun massa fyrir útreikning á tollum, vörugjöldum, skatti, kaupauka eða ágóðahlut, févítí, þóknun, bótum eða greiðslum af slíkum toga,
- iii. ákvörðun massa fyrir beitingu laga eða reglugerða eða vegna sérfræðiálits í málarekstri fyrir dómstóli,

- iv. ákvörðun massa í læknisstörfum við vigtun sjúklinga vegna eftirlits með heilbrigði, vegna sjúkdómsgreiningar og læknismeðferðar,
- v. ákvörðun massa vegna lyfjagerðar samkvæmt lyfseðli í lyfjaverslun og ákvörðun massa vegna greiningar á rannsóknarstofum fyrir læknis- og lyfjafræði,
- vi. ákvörðun verðs á grunni massa við beina sölu til almennings og við framleiðslu forpakkaðrar vöru,

- b) önnur beiting en sú sem talin er upp í a-lið.

2. gr.

Í tilskipun þessari er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „vogarbúnaður“: búnaður sem þjónar þeim tilgangi að ákvarða gildi fyrir massa efnis með því að nota þyngdaraflið sem orkar á efnið. Vogarbúnaður kann einnig að vera notaður til að ákvarða annað sem tengist massa, s.s. stærð, magn, mæliþætti eða eiginleika,
2. „vogarbúnaður sem er ekki sjálfvirkur“ eða „vog“ : vogarbúnaður sem stjórnandi þarf að hafa afskipti af meðan á vigtun stendur,
3. „samhæfður staðall“: tækniforskrift (Evrópastaðall eða samhæfingarskjal) sem er samþykkt af Staðlasamtökum Evrópu (CEN), Rafstaðlasamtökum Evrópu (CENELEC) eða Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu (ETSI), eða af tveimur eða þremur af þessum stofnunum á grundvelli heimildar framkvæmdastjórnarinnar samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/34/EB frá 22. júní 1998, sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra staðla og reglugerða⁽⁹⁾, og almennra viðmiðunarreglna um samvinnu milli framkvæmdastjórnarinnar, Fríverslunarsamtaka Evrópu og þessara þriggja stofnana, sem voru undirritaðar 28. mars 2003.

3. gr.

1. Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að vogir séu ekki settar á markað nema þær standist kröfurnar sem fram koma í þessari tilskipun.
2. Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að vogir séu ekki teknar í þá notkun sem um getur í a-lið 2. mgr. 1. gr. nema þær uppfylli kröfur sem fram koma í þessari tilskipun og séu með CE-samræmismarkið sem kveðið er á um í 11. gr.

⁽⁹⁾ Stjótd. EB L 204, 21.7.1998, bls. 37.

4. gr.

Vogir sem hafðar eru til þeirra nota sem um getur í a-lið 2. mgr. 1. gr. skulu uppfylla grunnkröfur sem fram koma í I. viðauka.

Ef vogir eru útbúnar með tækjum eða eru tengdar við tæki sem ekki eru notuð til þess sem um getur í a-lið 2. mgr. 1. gr. þurfa þau tæki ekki að uppfylla þessar grunnkröfur.

5. gr.

1. Aðildarríkin skulu ekki koma í veg fyrir að vogir sem uppfylla kröfur þessarar tilskipunar séu settar á markað.

2. Aðildarríkin skulu ekki koma í veg fyrir að vogir sem uppfylla kröfur þessarar tilskipunar séu teknar í þá notkun sem um getur í a-lið 2. mgr. 1. gr.

6. gr.

1. Aðildarríkin skulu gera ráð fyrir því að vogir sem eru í samræmi við viðkomandi landsstaðla, sem eru til framkvæmdar samhæfðum stöðlum er standast grunnkröfurnar, séu í samræmi við þær grunnkröfur sem um getur í I. viðauka.

2. Framkvæmdastjórnin skal birta tilvísanir í samhæfðu staðlana, sem um getur í 1. mgr., í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Aðildarríkin skulu birta tilvísanir í landsstaðla sem um getur í 1. mgr.

7. gr.

Ef aðildarríki eða framkvæmdastjórnin lítur svo á að samhæfðu staðlarnir sem um getur í 1. mgr. 6. gr. uppfylli ekki að fullu grunnkröfurnar sem settar eru fram í I. viðauka skal framkvæmdastjórnin, eða hlutaðeigandi aðildarríki, vísa málinu ásamt rökstuðningi til fastanefndarinnar sem sett er á stofn í samræmi við 5. gr. tilskipunar 98/34/EB og nefnist hér á eftir „nefndin“.

Nefndin skal skila álitni án tafar.

Að teknu tilliti til álits nefndarinnar tilkynnir framkvæmdastjórnin aðildarríkjunum hvort nauðsynlegt sé að afturkalla þessa staðla frá birtingunni sem um getur í 2. mgr. 6. gr.

8. gr.

1. Ef aðildarríki kemst að þeirri niðurstöðu að vogir með CE-samræmismerkið sem um getur í 2., 3. og 4. lið í II. viðauka uppfylli ekki kröfur þessarar tilskipunar, þótt þær séu rétt settar upp og hafðar til þeirra nota sem ráð er fyrir gert, skal það gera allar viðeigandi ráðstafanir til að taka þessar vogir af markaðinum eða banna eða takmarka að þær séu teknar í notkun og/eða settar á markað.

Hlutaðeigandi aðildarríki skal þegar í stað tilkynna framkvæmdastjórninni um slíkar ráðstafanir og tilgreina ástæðurnar fyrir ákvörðun sinni, einkum hvort ósamræmið sé:

a) vegna þess að grunnkröfunum sem settar eru fram í I. viðauka er ekki fullnægt þegar vogirnar uppfylla ekki staðlana sem um getur í 1. mgr. 6. gr.,

b) vegna þess að stöðlunum sem um getur í 1. mgr. 6. gr. sé ekki beitt á réttan hátt,

c) vegna ágalla í samhæfðu stöðlunum sem um getur í 1. mgr. 6. gr.

2. Framkvæmdastjórnin skal hefja viðræður við hlutaðeigandi aðila eins fljótt og auðið er.

Að höfðu slíku samráði skal framkvæmdastjórnin þegar tilkynna aðildarríkinu, sem hafði frumkvæðið, um niðurstöðuna. Ef framkvæmdastjórnin kemst að þeirri niðurstöðu að ráðstafanirnar eigi rétt á sér skal hún þegar í stað tilkynna það hinum aðildarríkjunum.

Ef ákvörðunin er rakin til ágalla í stöðlunum og aðildarríkið sem gert hefur viðkomandi ráðstafanir vill halda þeim áfram skal framkvæmdastjórnin, að höfðu samráði við viðkomandi aðila, leggja málið fyrir nefndina innan tveggja mánaða og hefja þá málsmeðferð sem um getur í 7. gr.

3. Ef vog sem stenst ekki kröfur ber CE-samræmismerkið skal lögbært aðildarríki gera viðeigandi ráðstafanir gegn þeim sem hefur fest merkið á og skal tilkynna það framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum.

4. Framkvæmdastjórnin skal ganga úr skugga um að aðildarríkin fái upplýsingar um framvindu og niðurstöðu þessarar málsmeðferðar.

2. KAFLI

SAMRÆMISMAT

9. gr.

1. Votta má að vogir séu í samræmi við grunnkröfur sem settar eru fram í I. viðauka samkvæmt annarri af eftirfarandi málsmeðferðum, eftir því sem umsækjandi kýs:

- a) með EB-gerðarprófun eins og um getur í 1. lið II. viðauka og síðan með EB-gerðarsamræmisýfirlýsingu (ábyrgð á gæðum framleiðslu) eins og um getur í 2. lið II. viðauka eða EB-sannprófun eins og um getur í 3. lið II. viðauka.

EB-gerðarprófun er þó ekki lögboðin ef um er að ræða vogir sem hafa ekki rafeindabúnað og þar sem ekki er notuð fjöður í álagsskynjara til að koma hleðslu í jafnvægisstöðu,

- b) með EB-einingarsannprófun eins og um getur í 4. lið II. viðauka.

2. Skjöl og bréf sem varðandi málsmeðferðina sem um getur í 1. mgr. skulu gerð á opinberu tungumáli aðildarríkisins þar sem málsmeðferðin á sér stað eða á tungumáli sem aðilinn, sem tilkynntur er í samræmi við 1. mgr. 10. gr., hefur viðurkennt.

3. Ef vogirnar falla undir ákvæði annarra tilskipana sem taka til annarra þátta og kveða einnig á um að setja skuli CE-samræmismerki á vörur gefur þetta merki til kynna að viðkomandi vogir teljist einnig vera í samræmi við ákvæði þessara tilskipana.

Heimili ein eða fleiri þessara tilskipana framleiðanda að velja hvaða fyrirkomulag hann notar á aðlögunartímabilinu sýnir CE-merkið að það sé eingöngu samræmi við ákvæði þeirra tilskipana sem framleiðandinn beitir. Í þessu tilviki skulu tilvísanir í þær tilskipanir sem beitt er, eins og þær eru birtar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*, koma fram í þeim skjölum, auglýsingum eða fyrirmælum sem krafist er í tilskipununum og fylgja slíkum vogum.

10. gr.

1. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjum um þá aðila sem þau hafa tilnefnt til að framfylgja málsmeðferðinni, sem um getur í 9. gr., ásamt þeim sérstöku verkefnum sem þessum aðilum hefur verið falið að leysa af hendi og hvaða kenninúmerum framkvæmdastjórnin hefur úthlutað þeim.

Framkvæmdastjórnin skal birta í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* skrá yfir tilkynnta aðila ásamt kenninúmerum þeirra og verkefnum sem þeim hafa verið falin. Framkvæmdastjórnin skal sjá til þess að skráin sé uppfærð.

2. Aðildarríkin skulu beita þeim lágmarksviðmiðunum sem mælt er fyrir um í V. viðauka þegar aðilar eru tilnefndir. Líta skal svo á að aðilar sem uppfylla viðmiðanir sem ákveðnar eru með viðkomandi samhæfðum stöðlum uppfylli þær viðmiðanir sem settar eru fram í þeim viðauka.

3. Aðildarríki sem hefur tilnefnt aðila skal draga tilnefninguna til baka ef aðilinn telst ekki lengur uppfylla viðmiðanirnar sem um getur í 2. mgr. Það skal án tafar tilkynna það framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjum og afturkalla tilkynninguna.

3. KAFLI

CE-SAMRÆMISMERKI OG ÁLETRANIR

11. gr.

1. CE-samræmismerkið og aðrar upplýsingar sem lýst er í 1. lið IV. viðauka skal festa á vogir þar sem EB-samræmi hefur verið staðfest þannig að þau séu vel sýnileg, auðlæsileg og óafmáanleg.

2. Áletranirnar sem um getur í 2. lið IV. viðauka skulu festar á allar aðrar vogir þannig að þær séu vel sýnilegar, auðlæsilegar og óafmáanlegar.

3. Óleyfilegt er að festa á vogir merki sem líklegt er að villi um fyrir þriðja aðila hvað varðar þýðingu og form CE-merkisins. Festa má hvers konar önnur merki á vogir að því tilskildu að þau hindri ekki að CE-merkið sjáist vel og sé vel læsilegt.

12. gr.

Með fyrirvara um 8. gr.:

a) komist aðildarríki að því að CE-samræmismerki hafi verið fest ranglega á vöru ber framleiðanda eða viðurkenndum fulltrúa hans með staðfestu innan Bandalagsins skylda til að sjá til þess að vögin samræmist ákvæðum um CE-samræmismerki og að bundinn sé endi á brotið samkvæmt skilyrðum sem aðildarríkið setur,

b) ef ósamræmi heldur áfram verður aðildarríkið að grípa til allra viðeigandi ráðstafana til að takmarka eða banna að viðkomandi vog sé sett á markað eða tryggja að hún verði tekin af markaði í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 8. gr.

13. gr.

Þegar vog, sem notuð er í þeim tilgangi sem um getur í a-lið 2. mgr. 1. gr., er útbúin með tækjum eða er tengd við tæki, sem hafa ekki fengið samræmismat eins um getur í 9. gr., skal hvert þessara tækja bera tákni þar sem fram komi takmarkanir á notkun þess eins og tilgreint er í 3. lið IV. viðauka. Táknið skal fest á tækni þar sem það er vel sýnilegt og óafmáanlegt.

4. KAFLI

LOKAÁKVÆÐI*14. gr.*

Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að vogir með CE-samræmismarki sem staðfestir samræmi við kröfur þessarar tilskipunar uppfylli þessar kröfur áfram.

15. gr.

Greina skal nákvæmar ástæður fyrir öllum ákvörðunum sem teknar eru á grundvelli þessarar tilskipunar og hafa í för með sér takmarkanir á að vog sé tekin í notkun.

Ákvörðunin skal án tafar tilkynnt hlutaðeigandi aðila og skal einnig um leið kynna honum þau réttarúrræði sem honum standa til boða samkvæmt gildandi lögum í viðkomandi aðildarríki og þau tímamörk sem gilda um þau úrræði.

16. gr.

Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

17. gr.

Tilskipun 90/384/EEB, eins og henni var breytt með tilskipuninni sem tilgreind er í A-hluta VII. viðauka, er felld úr gildi án þess að það hafi áhrif á skuldbindingar aðildarríkjanna að því er varðar fresti þeirra til lögleiðingar í aðildarríkjunum og beitingu tilskipananna sem tilgreindar eru í B-hluta VII. viðauka.

Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipunina sem tilvísanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörunartöflunni í VIII. viðauka.

18. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi frá því að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

19. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 23. apríl 2009.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

H.-G. PÖTTERING

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

P. NEČAS

forseti.

I. VIÐAUKI

GRUNNKRÖFUR

Hugtök sem notuð eru koma frá Alþjóðalögmælifræðistofnuninni.

Inngangsorð

Þegar vog er útbúin eða er tengd við fleiri en einn álestrar- eða prentbúnað, sem notaður er í þeim tilgangi sem um getur í a-lið 2. mgr. 1. gr., þarf búnaður af þessu tagi, sem sýnir aðeins niðurstöður vigtunar og getur ekki haft áhrif á að vogin verki á réttan hátt, ekki að standast grunnkröfurnar, að því tilskildu að niðurstöður vigtunar séu prentaðar og skráðar á réttan hátt og óafmáanlega með hluta vogarinnar sem stenst grunnkröfurnar og að niðurstöðurnar séu aðgengilegar fyrir báða hlutaðeigandi aðila. Þegar um er að ræða vogir sem notaðar eru við beina sölu til almennings verður álestrar- og prentbúnaður fyrir seljanda og kaupanda þó að standast grunnkröfurnar.

MÆLIFRÆÐILEGAR KRÖFUR

1. Einingar massa

Einingar massa sem nota á skulu vera löglegar einingar í skilningi tilskipunar 80/181/EBE frá 20. desember 1979 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi mælieiningar ⁽¹⁾.

Með fyrirvara um að þessu skilyrði sé fullnægt, eru eftirfarandi einingar heimilaðar:

- einingar alþjóðlega einingakerfisins (SI-einingar): kíló, míkrógramm, milligramm, gramm, tonn,
- breskar einingar: troyesúnsa, við vigtun góðmálma,
- aðrar einingar sem eru utan alþjóðlega einingakerfisins: metrakarat, við vigtun eðalsteina.

Fyrir vogir sem eru gerðar fyrir breskar einingar fyrir massa sem um getur hér að framan skal umreikna grunnkröfurnar sem tilgreindar eru hér á eftir með einföldum innreikningi.

2. Nákvæmnisflokkar

2.1. Skilgreindir hafa verið eftirfarandi flokkar:

- I sérstök nákvæmni
- II mikil nákvæmni
- III millinákvæmni
- IV venjuleg nákvæmni

Skilgreiningar fyrir þessa flokka eru í töflu 1.

Tafla 1

Nákvæmnisflokkar

Flokkur	Skerðingargildi (e)		Lágmarksgeta (Min)	Fjöldi skerðingargilda n = Max/e	
			lágmarksgildi	lágmarksgildi	hámarksgildi
I	0,001	$g \leq e$	100 e	50 000	—
II	0,001	$g \leq e \leq 0,05 g$	20 e	100	100 000
	0,1	$g \leq e$	50 e	5 000	100 000
III	0,1	$g \leq e \leq 2 g$	20 e	100	10 000
	5	$g \leq e$	20 e	500	10 000
IV	5	$g \leq e$	10 e	100	1 000

Lágmarksgeta minnkar í 5 e fyrir vogir í flokki II og III sem notaðar eru til að ákvarða flutningsgjöld.

⁽¹⁾ Stj. 39, 15.2.1980, bls. 40.

2.2. Deilingargildi

2.2.1. Raunverulegt deilingargildi (d) og skerðingargildi (e) skal sýna með þessum hætti:

$$1 \times 10^k, 2 \times 10^k, \text{ eða } 5 \times 10^k \text{ einingar massa,}$$

þar sem k er heil tala eða núll.

2.2.2. Fyrir aðrar vogir en þær sem hafa viðbótarálestrartæki:

$$d = e.$$

2.2.3. Fyrir vogir sem hafa viðbótarálestrartæki gildir eftirfarandi:

$$e = 1 \times 10^k \text{ g,}$$

$$d < e \leq 10 d,$$

nema fyrir vogir í I. flokki með $d < 10^{-4}$ g og $e = 10^{-3}$ g.

3. Flokkun

3.1. Vogir með eitt vigtunarsvið

Vogir sem hafa viðbótarálestrartæki skulu tilheyra I. eða II. flokki. Lægri mörk lágmarksgetu fyrir þessar vogir fást úr töflu 1 með því að setja raunverulegt deilingargildi (d) í stað skerðingargildis (e) í 3. dálki.

Ef $d < 10^{-4}$ g má hámarksgeta í I. flokki vera minni en 50 000 e.

3.2. Vogir með fleiri en eitt vigtunarsvið

Heimilt er að hafa fleiri en eitt vigtunarsvið á vogum að því tilskildu að það komi skýrt fram á þeim. Hvert vigtunarsvið er flokkað í samræmi við lið 3.1. Ef vigtunarsviðin falla undir mismunandi nákvæmnisflokka skal vugin standast ströngustu kröfur sem gilda um þá nákvæmnisflokka sem vigtunarsviðin tilheyra.

3.3. Vogir með margskipt vigtunarsvið

3.3.1. Heimilt er að hafa fleiri en eitt skipt vigtunarsvið (margskipt vigtunarsvið) á vogum með eitt vigtunarsvið.

Vogir með margskiptu vigtunarsviði skulu ekki hafa viðbótarálestrartæki.

3.3.2. Sérhvert skipt vigtunarsvið i á vogum með margskiptu vigtunarsviði er skilgreint af:

$$\text{— skerðingargildi þess } e_i \qquad \text{með } e_{(i+1)} > e_i$$

$$\text{— hámarksgetu þess (Maxi)} \qquad \text{með } \text{Max}_r = \text{Max}$$

$$\text{— lágmarksgetu þess (Mini)} \qquad \text{með } \text{Mini} = \text{Max} (i - 1)$$

$$\text{og } \text{Min}_1 = \text{Min}$$

þar sem:

$$i = 1, 2, \dots, r,$$

$$i = \text{númer skipts vigtunarsviðs,}$$

$$r = \text{heildarfjöldi skiptra vigtunarsviða}$$

Í öllum tilvikum er getan miðuð við nettóhleðslu, án þess að tillit sé tekið til hugsanlegra törugilda.

3.3.3. Skipt vigtunarsvið eru flokkuð samkvæmt töflu 2. Öll skipt vigtunarsvið á einni vog falla undir sama nákvæmnisflokk og vugin sjálf.

Tafla 2

Vogir með margskipt vigtunarsvið

 $i = 1, 2, \dots, r$
 $i =$ númer skipts vigtunarsviðs

 $r =$ heildarfjöldi skiptra vigtunarsviða

Flokkur	Skerðingargildi (e)	Lágmarksgeta (Min)	Fjöldi skerðingargilda	
		Lágmarksgildi	Lágmarksgildi (¹) $n = \text{Maxi}/e_{(i+1)}$	Hámarksgildi $n = \text{Maxi}/e_i$
I	0,001 $g \leq e_i$	100 e1	50 000	—
II	0,001 $g \leq e_i \leq 0,05 g$	20 e1	5 000	100 000
	0,1 $g \leq e_i$	50 e1	5 000	100 000
III	0,1 $g \leq e_i$	20 e _i	500	10 000
IV	5 $g \leq e_i$	10 e _i	50	1 000

(¹) Fyrir $i = r$ gildir samsvarandi dálkur töflu 1 þar sem er kemur í stað e.

4. Nákvæmni

- 4.1. Þegar beitt er málsmeðferð þeirri sem mælt er fyrir um í 9. gr. skal frávik í álestri ekki vera meira en heimilað hámarksfrávik sem sýnt er í töflu 3. Ef um stafrænan álestur er að ræða skal leiðrétta frávik sem stafar af skekkju við að niðurstaða er rúnnað í næstu heilu tölu.

Heimiluð hámarksfrávik gilda um nettó- og törugildi fyrir alla hugsanlega hleðslu, að frátöldum fyrirframstilltum törugildum.

Tafla 3

Heimiluð hámarksfrávik

Hleðsla				Heimilað hámarksfrávik
Flokkur I	Flokkur II	Flokkur III	Flokkur IV	
$0 \leq m \leq 50\,000 \text{ e}$	$0 \leq m \leq 5\,000 \text{ e}$	$0 \leq m \leq 500 \text{ e}$	$0 \leq m \leq 50 \text{ e}$	$\pm 0,5 \text{ e}$
$50\,000 \text{ e} < m \leq 200\,000 \text{ e}$	$5\,000 \text{ e} < m \leq 20\,000 \text{ e}$	$500 \text{ e} < m \leq 2\,000 \text{ e}$	$50 \text{ e} < m \leq 200 \text{ e}$	$\pm 1,0 \text{ e}$
$200\,000 \text{ e} < m$	$20\,000 \text{ e} < m \leq 100\,000 \text{ e}$	$2\,000 \text{ e} < m \leq 10\,000 \text{ e}$	$200 \text{ e} < m \leq 1\,000 \text{ e}$	$\pm 1,5 \text{ e}$

- 4.2. Heimiluð hámarksfrávik við notkun eru tvöföld þau heimiluðu hámarksfrávik sem fastsett eru í lið 4.1.

5. Unnt skal vera að endurtaka vigtanir vogar og fá sömu niðurstöðu þótt notuð séu önnur álestrartæki og aðferðir við að ná jafnvægisstöðu.

Vigtunarniðurstöður skulu vera óháðar stöðu hleðslunnar á álagshlutanum svo nægilegt teljist.

6. Vogin skal vera næm á litlar hleðslubreytingar.

7. Áhrifsstærðir og tími
- 7.1. Vogir í II., III. og IV. flokki, sem líklegt er að verði notaðar í hallandi stöðu, skulu vera ónæmar, svo nægilegt teljist, fyrir þeim halla sem orðið getur þegar vog er sett upp á eðlilegan hátt.
- 7.2. Vogirnar skulu standast mælifræðilegar kröfur innan þess hitasviðs sem framleiðandi tilgreinir. Þetta svið skal að lágmarki vera:
- 5 °C fyrir vog í I. flokki,
 - 15 °C fyrir vog í II. flokki,
 - 30 °C fyrir vog í III. eða IV. flokki.
- Ef framleiðandi hefur ekki tilgreint hitasvið gildir hitasviðið —10 °C til +40 °C.
- 7.3. Vogir sem knúnar eru með raforku frá orkuveitukerfi skulu standast mælifræðilegar kröfur við notkun á netspennu sem er innan eðlilegra fráviksmarka.
- Vogir sem knúnar eru með raforku frá rafhlöðum skulu gefa til kynna þegar spennan fer niður fyrir það lágmarksgildi sem krafist er og annaðhvort starfa áfram á réttan hátt þegar það gerist eða stöðvast sjálfkrafa.
- 7.4. Rafknúnar vogir, að undanskildum vogum í I. og II. flokki þar sem e er minna en 1 g, skulu standast mælifræðilegar kröfur við efri mörk hitasviðsins þótt hlutfallslegur raki sé mikill.
- 7.5. Hleðsla á vog í II., III. eða IV. flokki í langan tíma skal hafa hverfandi áhrif á álestur vogarinnar á meðan hleðslan er á, sem og á núllstillingu jafnskjótt og hleðslan hefur verið tekin af.
- 7.6. Við annars konar skilyrði skulu vogir ýmist starfa á réttan hátt eða stöðvast sjálfkrafa.

Hönnun og smíði

8. Almennar kröfur
- 8.1. Hönnun og smíði voganna skal vera á þann veg að þær haldi mælifræðilegum eiginleikum sínum ef þær eru settar upp og notaðar á réttan hátt, í því umhverfi sem þær eru ætlaðar fyrir. Skyld er að sýna gildi massans.
- 8.2. Rafeindavogir skulu ekki sýna merki um alvarlega bilun þótt þær verði fyrir truflun eða skulu, að öðrum kosti, geta greint bilanir á sjálfvirknan hátt og gefið það til kynna.
- Ef alvarleg villa greinist á sjálfvirknan hátt í rafeindavog skal viðvörðun um það heyrast eða sjást og skal viðvörðunin halda áfram þar til notandi lagfærir bilunina eða hún hverfur.
- 8.3. Vogir skulu standast kröfurnar í liðum 8.1 og 8.2 í þann tíma sem talinn er eðlilegur miðað við þá notkun sem þær eru ætlaðar fyrir.
- Á stafrænum rafeindavogum skal ætíð vera nægileg stjórn á að mæliferlið sé rétt og að álestrarbúnaður vinni rétt, svo og á allri geymslu og flutningi gagna.
- Ef alvarleg villa vegna slits greinist á sjálfvirknan hátt í rafeindavog skal viðvörðun um það heyrast eða sjást og skal viðvörðunin halda áfram þar til notandi lagfærir bilunina eða hún hverfur.
- 8.4. Ef utanaðkomandi búnaður er tengdur við rafeindavog með viðeigandi tengibúnaði skal það ekki hafa áhrif á mælifræðilega eiginleika vogarinnar.
- 8.5. Vogir skulu ekki hafa neina eiginleika sem eru líklegir til að auðvelda sviksamlega notkun og skal möguleikinn á misnotkun fyrir slysi vera sem minnstur. Íhlutir sem notanda er óheimilt að fjarlægja eða stilla skulu tryggðir gegn slíku.
- 8.6. Hanna skal vogir þannig að eftirlit sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun megi framkvæma á fljótlegan hátt.

9. Álestur vigtunarniðurstaðna og annarra vigtunargilda
Álestur vigtunarniðurstaðna og annarra vigtunargilda skal vera nákvæmur, ótvíræður og ekki villandi og álestrartækið skal leyfa auðveldan álestur við venjuleg notkunarskilyrði.
Heiti og tákning eininganna sem um getur í 1. lið þessa viðauka skulu vera í samræmi við ákvæði tilskipunar 80/181/EBE, að viðbættu tákningu fyrir metrakarat sem er táknið „ct“.
Álestur skal ekki vera mögulegur yfir hámarksgetu (Max), að viðbættum 9 e.
Einungis er heimilt að nota viðbótarálestrarbúnað hægra megin við tugabrotsskemu. Einungis er heimilt að nota búnað til að víkka út svið álestrar tímabundið og ekki skal vera hægt að prenta á meðan hann starfar.
Sýna má aukaálestra að því tilskildu að ekki sé unnt að rugla þeim saman við aðalálestra.
10. Prentun vigtunarniðurstaðna og annarra vigtunargilda
Prentaðar niðurstöður skulu vera réttar, auðkenndar á viðeigandi hátt og ótvíræðar. Prentunin skal vera skýr, læsileg, óafmáanleg og varanleg.
11. Hallastilling
Á vogum skal vera, ef við á, búnaður til hallastillingar og hallamál sem eru nægilega næm til að hægt sé að setja vogina upp á rétta hátt.
12. Núllstilling
Heimilt er að hafa núllstillingarbúnað á vogum. Notkun slíks búnaðar skal leiða til nákvæmrar núllstillingar og skal ekki valda röngum mæliniðurstöðum.
13. Törubúnaður og fyrirframstilltur törubúnaður
Á vogum er heimilt að hafa einn törubúnað eða fleiri, svo og fyrirframstilltan törubúnað. Notkun slíks búnaðar skal leiða til nákvæmrar núllstillingar og tryggja rétta vigtun á nettóþyngd. Þá skal notkun fyrirframstillts törubúnaðar tryggja að reiknuð nettóþyngd sé rétt ákvörðuð.
14. Vogir sem notaðar eru við beina sölu til almennings er hafa ekki meiri hámarksgetu en 100 kg: viðbótarkröfur
Á vogum sem notaðar eru við beina sölu til almennings skulu allar nauðsynlegar upplýsingar um vigtunina vera sjáanlegar og kaupandi skal sjá greinilega útreikning verðs á þeirri vöru sem keypt er, ef um er að ræða vogir með verðútreikningi.
Ef hægt er að lesa söluverð af vog skal verðið vera nákvæmt.
Á vogum með verðútreikningi skal nauðsynlegur álestur vara nógu lengi til að kaupandi geti lesið hann svo vel sé.
Einungis er heimilt að vogir með verðútreikningi séu notaðar til annars en vigtunar og verðútreiknings stykkjavöru að því tilskildu að allur álestur sem tengist slíku sé prentaður greinilega og ótvírætt á kvittun eða merkimiða fyrir viðskiptavininn.
Vogir skulu ekki hafa neina þá eiginleika sem geta valdið því með beinum eða óbeinum hætti að túlkun álestrar verði ekki auðveld eða einföld.
Vogir skulu vernda kaupendur fyrir röngum söluviðskiptum sem eiga rætur að rekja til þess að þær starfa ekki rétt.
Ekki er heimilt að hafa viðbótarálestrartæki og viðbótarbúnað til að víkka út svið álestrar á þessum vogum.
Einungis er heimilt að hafa aukabúnað á þessum vogum ef hann getur ekki leitt til sviksamlegra nota.
Vogum sem svipar til voga sem venjulega eru notaðar við beina sölu til almennings en uppfylla ekki kröfur þessa liðar skulu hafa, nærri álestrarstað, eftirfarandi óafmáanlega álestrun: „Ekki ætluð til notkunar við beina sölu til almennings“.
15. Vogir sem prenta verðmerkimiða
Vogir sem prenta verðmerkimiða skulu standast kröfur um vogir sem sýna verð og notaðar eru við beina sölu til almennings, svo fremi þær eigi við viðkomandi vog. Prentun á verðmerkimiða skal ekki vera möguleg fyrir magn undir lágmarksgetu.

II. VIÐAUKI

AÐFERÐIR VIÐ SAMRÆMISMAT

1. EB-gerðarprófun
 - 1.1. EB-gerðarprófun er málsmeðferð þar sem tilkynntur aðili sannprófar og vottar að vog sem er dæmigerð fyrir fyrirhugaða framleiðslu uppfylli kröfur þessarar tilskipunar.
 - 1.2. Framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í Bandalaginu skal leggja fram umsókn um EB-gerðarprófun hjá einum tilkynntum aðila.

Umsóknin skal innihalda:

 - nafn og heimilisfang framleiðanda og, ef umsóknin er lögð fram af viðurkennda fulltrúanum, nafn hans og heimilisfang að auki,
 - skriflega yfirlýsingu þess efnis að umsóknin hafi ekki verið lögð inn hjá öðrum tilkynntum aðila,
 - hönnunargögn eins og lýst er í III. viðauka.

Umsækjandi skal láta tilkynnta aðilanum í té vog, sem er dæmigerð fyrir fyrirhugaða framleiðslu, sem nefnist hér eftir „gerð“.
 - 1.3. Tilkynnti aðilinn skal:
 - 1.3.1. athuga hönnunargögnin og ganga úr skugga um að gerðin hafi verið framleidd í samræmi við þau,
 - 1.3.2. sammælast við umsækjanda um hvar athuganir og/eða prófanir eigi að fara fram,
 - 1.3.3. framkvæma eða láta framkvæma viðeigandi athuganir og/eða prófanir til að ganga úr skugga um hvort lausnirnar sem framleiðandinn velur uppfylli grunnkröfurnar, þegar stöðlunum, sem um getur í 1. mgr. 6. gr., er ekki beitt,
 - 1.3.4. framkvæma eða láta framkvæma viðeigandi athuganir og/eða prófanir til að athuga hvort viðkomandi stöðlum hafi verið beitt í reynd, þegar framleiðandinn hefur valið að beita þeim, svo að samræmi við grunnkröfurnar sé tryggt.
 - 1.4. Þegar gerðin uppfyllir ákvæði þessarar tilskipunar skal tilkynnti aðilinn gefa út EB-gerðarviðurkenningarvottorð til umsækjandans. Vottorðið skal innihalda niðurstöður prófunarinnar, skilyrði (ef einhver eru) fyrir því að það sé gilt, nauðsynleg gögn til að auðkenna vogina sem hlotið hefur samþykki og, ef við á, lýsingu á starfsemi hennar. Viðeigandi tæknileg atriði s.s. teikningar og skýringarmyndir skulu fylgja í viðauka með EB-gerðarviðurkenningarvottorðinu.

Vottorðið skal gilda í 10 ár frá útgáfudegi og það má síðan endurnýja með 10 ára gildistíma í senn.

Ef gerðar eru grundvallarbreytingar á hönnun vogarinnar, t.d. vegna tækninýjunga, er þá heimilt að takmarka gildistíma vottorðsins við tvö ár með þriggja ára framlengingartímabili.
 - 1.5. Sérhver tilkynntur aðili skal reglulega láta öllum aðildarríkjum í té skrá yfir:
 - móttekna umsóknir um EB-gerðarprófun,
 - útgefin EB-gerðarviðurkenningarvottorð,
 - umsóknir um gerðarviðurkenningarvottorð sem hefur verið hafnað,
 - viðbætur og breytingar við áður útgefin gögn.

Enn fremur skal sérhver tilkynntur aðili þegar í stað tilkynna öllum aðildarríkjunum um afturköllun á EB-gerðarviðurkenningarvottorðum.

Hvert aðildarríkjanna skal veita þeim aðilum sem það hefur tilkynnt aðgang að þessum upplýsingum.

- 1.6. Aðrir tilkynntir aðilar geta fengið afrit af vottorðunum ásamt viðaukum við þau.
- 1.7. Umsækjandinn skal upplýsa tilkynnta aðilann, sem gaf út EB-gerðarviðurkenningarvottorðið, um allar breytingar á viðurkenndu gerðinni.

Nauðsynlegt er að leita eftir viðbótarsamþykki tilkynnta aðilans, sem gaf út EB-gerðarviðurkenningarvottorðið, á breytingum sem eru gerðar á viðurkenndri gerð hafi þær áhrif á samræmi við grunnkröfur þessarar tilskipunar eða notkunarskilyrði tækisins sem mælt er fyrir um. Þetta viðbótarsamþykki er veitt í formi viðbótar við upphaflega EB-gerðarviðurkenningarvottorðið.

2. EB-gerðarsamræmisýfirlýsing (ábyrgð á gæðum framleiðslu)
 - 2.1. EB-gerðarsamræmisýfirlýsingin (ábyrgð á gæðum framleiðslu) er málsmeðferð þar sem framleiðandi, sem uppfyllir skilyrðin í lið 2.2, lýsir því yfir að viðkomandi vogir séu, eftir því sem við á, í samræmi við gerðina sem lýst er í EB-gerðarviðurkenningarvottorðinu og uppfylli viðeigandi grunnkröfur þessarar tilskipunar.

Framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu innan Bandalagsins skal setja CE-samræmismerkið á hverja vog auk áletrananna sem kveðið er á um í IV. viðauka og gefa út skriflega samræmisýfirlýsingu.

CE-samræmismerkinu skal fylgja kenninúmer tilkynnts aðila sem ber ábyrgð á EB-efirlitinu sem um getur í lið 2.4.

- 2.2. Framleiðandinn skal á fullnægjandi hátt hafa komið á fót gæðakerfi, eins og tilgreint er í lið 2.3 og skal sæta EB-efirliti eins og kveðið er á um í lið 2.4.

- 2.3. Gæðakerfi

- 2.3.1. Framleiðandinn skal leggja fram umsókn um viðurkenningu á gæðakerfi sínu til tilkynnts aðila.

Umsóknin skal innihalda:

- skuldbindingu um að rækja þær skyldur sem samþykkt gæðakerfi hefur í för með sér,
- skuldbindingu um að viðhalda samþykktu gæðakerfinu til að tryggja að það henti áfram til tilætlaðra nota og sé skilvirkt.

Framleiðandinn skal láta tilkynnta aðilanum í té allar upplýsingar sem máli skipta, einkum gögn um gæðakerfið og hönnun vogarinnar.

- 2.3.2. Gæðakerfið skal tryggja að vogirnar samræmist þeirri gerð sem er lýst í EB-gerðarviðurkenningarvottorðinu og kröfum í þessari tilskipun.

Alla þá þætti, kröfur og ákvæði sem framleiðandi hefur samþykkt skal skjalfesta á kerfisbundinn og skipulegan hátt sem skriflegar reglur, verklagsreglur og leiðbeiningar. Þessi gögn um gæðakerfið skulu tryggja að áætlanir, skipulag, handbækur og skýrslur er varða gæði séu alltaf túlkud á sama hátt.

Þar skal einkum koma fram haldgóð lýsing:

- á gæðamarkmiðum og skipulagi, ábyrgð og valdsviði stjórnenda með tilliti til vörugæða,
- á framleiðsluferlum, gæðaeftirliti og aðferðum við gæðatryggingu ásamt þeim kerfisbundnu aðgerðum sem verður beitt,

- á athugunum og prófunum sem verða gerðar fyrir, eftir og meðan á framleiðslunni stendur og hve oft þær fara fram,
 - á aðferðum við eftirlit með því að tilskilin vörugæði hafi náðst og að gæðakerfið sé skilvirkt.
- 2.3.3. Tilkynntur aðili skal skoða og meta gæðakerfið til að ákveða hvort það uppfylli kröfurnar sem um getur í lið 2.3.2. Hann skal gera ráð fyrir að samræmis sé gætt við þessar kröfur að því er varðar gæðakerfi sem eru byggð á samsvarandi samhæfðum stöðlum.
- Hann skal tilkynna framleiðanda um ákvörðun sína og gera hinum tilkynntu aðilunum viðvart um hana. Í tilkynningunni til framleiðandans skulu koma fram niðurstöður skoðunarinnar og, komi til synjunar, rök fyrir þeirri ákvörðun.
- 2.3.4. Framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans skal upplýsa tilkynnta aðilanum sem viðurkenndi gæðakerfið um allar breytingar á því, t.d. vegna nýrrar tækni eða nýrra meginreglna um gæði.
- 2.3.5. Tilkynntur aðili sem afturkallar viðurkenningu á gæðakerfi skal tilkynna það hinum tilkynntu aðilunum.
- 2.4. EB-efirlit
- 2.4.1. Tilgangur EB-efirlitsins er að tryggja að framleiðandinn uppfylli að öllu leyti skyldur sínar vegna viðurkennda gæðakerfisins.
- 2.4.2. Framleiðandinn skal veita tilkynnta aðilanum aðgang til að skoða framleiðslu-, eftirlits-, prófunar- og geymslustaði og láta honum í té allar nauðsynlegar upplýsingar, einkum:
- gögn um gæðakerfið,
 - hönnunargögn,
 - gæðaskráningu, t. d. skoðunarskýrslur og prófunargögn, kvörðunargögn, skýrslur um menntun og hæfi starfsfólks o.s.frv.
- Tilkynnti aðilinn skal með jöfnu millibili gera úttekt til að ganga úr skugga um að framleiðandinn viðhaldi viðurkennda gæðakerfinu og noti það og skal hann gefa framleiðandanum skýrslu um úttektina.
- Tilkynnti aðilinn getur einnig komið til framleiðandans án þess að gera boð á undan sér. Í þessum heimsóknnum getur tilkynnti aðilinn gert úttekt að öllu eða nokkru leyti. Hann skal láta framleiðandanum í té skýrslu um heimsóknina og, eftir því sem við á, úttektarskýrslu.
- 2.4.3. Tilkynnti aðilinn skal sjá til þess að framleiðandinn viðhaldi viðurkennda gæðakerfinu og noti það.
3. EB-sannprófun
- 3.1. EB-sannprófun er ferlið sem framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu innan Bandalagsins framkvæmir þegar hann gengur úr skugga um og lýsir yfir að vogirnar sem hafa verið prófaðar samkvæmt lið 3.3, þar sem við á, séu í samræmi við þá gerð sem lýst er í EB-gerðarprófunarvottorðinu og uppfylli kröfur þessarar tilskipunar.
- 3.2. Framleiðandinn skal gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að framleiðsluferlið tryggi samræmi vogarinnar, þar sem við á, við þá gerð sem lýst er í EB-gerðarprófunarvottorðinu og viðeigandi kröfur þessarar tilskipunar. Framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu innan Bandalagsins skal setja CE-samræmismerkið á hverja vog og gefa út skriflega samræmisyfirlýsingu.
- 3.3. Tilkynntur aðili skal framkvæma viðeigandi athuganir og prófanir til að ganga úr skugga um að varan sé í samræmi við kröfur þessarar tilskipunar með því að athuga og prófa hverja vog samkvæmt fyrirmælum í lið 3.5.

- 3.4. Ef vog þarf ekki að fá EB-gerðarviðurkenningu skulu þau hönnunargögn sem um getur í III. viðauka vera aðgengileg tilkynnta aðilanum óski hann þess.
- 3.5. Sannprófun með athugun og prófun á hverri vog
 - 3.5.1. Hver vog skal athuguð sér og viðeigandi prófanir, sem eru skilgreindar í viðkomandi stöðlum sbr. 1. mgr. 6. gr., eða jafngildar prófanir, skulu gerðar til að staðfesta, eftir atvikum, að vogin sé í samræmi við þá gerð sem lýst er í EB-gerðarprófunarvottorðinu og kröfur þessarar tilskipunar.
 - 3.5.2. Tilkynnti aðilinn skal setja eða láta setja kenninúmer sitt á hverja vog til að staðfesta að þær samræmist kröfum og gefa út skriflegt samræmisvottorð í tengslum við þær prófanir sem gerðar eru.
 - 3.5.3. Framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi hans skal tryggja að hann geti lagt fram samræmisvottorð tilkynnts aðila sé þess óskað.
4. EB-einingarsannprófun
 - 4.1. EB-einingarsannprófun er málsmeðferð sem framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu innan Bandalagsins beitir þegar hann gengur úr skugga um og lýsir yfir að vog, sem er venjulega hönnuð fyrir tiltekna notkun og vottorðið sem um getur í lið 4.2. hefur verið gefið út fyrir, sé í samræmi við viðeigandi kröfur þessarar tilskipunar. Framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans skal setja CE-samræmismerkið á vogina og gefa út skriflega samræmisfirlýsingu.
 - 4.2. Tilkynntur aðili skal athuga vogina og framkvæma viðeigandi prófanir, eins og þær eru settar fram í viðkomandi staðli eða stöðlum, sem um getur í 1. mgr 6. gr., eða jafngildar prófanir, til að tryggja að vogin sé í samræmi við viðeigandi kröfur þessarar tilskipunar.

Tilkynnti aðilinn skal setja eða láta setja kenninúmer sitt á vogina, sem staðfest hefur verið að samræmist kröfum, og gefa út skriflegt samræmisvottorð um prófanir sem gerðar eru.
 - 4.3. Markmiðið með tæknigögnum sem varða hönnun vogar, eins og um getur í III. viðauka, er að gera kleift að meta hvort farið sé að kröfum þessarar tilskipunar og skilja hönnun, framleiðslu og virkni vogarinnar. Þau skulu vera aðgengileg tilkynntum aðila.
 - 4.4. Framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi hans skal tryggja að hann geti lagt fram samræmisvottorð tilkynnts aðila sé þess óskað.
5. Sameiginleg ákvæði
 - 5.1. Heimilt er að EB-gerðarsamræmisfirlýsing (ábyrgð á gæðum framleiðslu), EB-sannprófun og EB-einingarsannprófun séu gerðar á vinnusvæði framleiðanda eða á einhverjum öðrum stað, að því tilskildu að ekki þurfi að taka vogina í sundur vegna flutnings, að ekki þurfi að setja vogina saman á notkunarstað, eða annars konar tæknileg uppsetning að eiga sér stað er haft gæti áhrif á starfsemi vogarinnar, og tekið sé tillit til gildis þyngdarafis á notkunarstað eða starfsemi vogar sé ekki háð breytingum á þyngdarafli. Í öllum öðrum tilvikum skal þetta fara fram á notkunarstað vogarinnar.
 - 5.2. Ef nothæfi vogar er háð breytingum á þyngdarafli er heimilt að málsmeðferð sem um getur í lið 5.1 fari fram í tveimur áföngum og samanstendur seinni áfanginn af öllum athugunum og prófunum þar sem þyngdarafli getur haft áhrif á niðurstöður en sá fyrri samanstendur af öllum öðrum skoðunum og prófunum. Seinni áfanginn skal fara fram á notkunarstað vogarinnar. Háfi aðildarríki ákvarðað þyngdarafilssvæði á yfirráðasvæði sínu jafngildir fullyrðingin „á notkunarstað vogarinnar“ orðunum „á þyngdarafilssvæði notkunarstaðar vogarinnar“.
 - 5.2.1. Ef framleiðandi hefur ákveðið að skipta öðru ferlinu, sem um getur í lið 5.1, í tvo áfanga en umsjón með áföngunum er ekki á hendi eins og sama aðila þá skal vog sem hefur farið í gegnum fyrri áfangann bera kenninúmer tilkynnta aðilans sem sá um þann áfanga.

- 5.2.2. Aðilinn sem sá um fyrri áfangann skal gefa út vottorð, fyrir hverja vog, þar sem fram koma nauðsynlegar upplýsingar til að auðkenna vogina og þar sem tilgreindar eru athuganir og prófanir sem gerðar hafa verið.
- Aðilinn sem sér um seinni áfanga ferlisins skal gera þær athuganir og prófanir sem ekki hafa þegar verið gerðar.
- Framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi hans skal tryggja að hann geti lagt fram samræmisvottorð tilkynnts aðila sé þess óskað.
- 5.2.3. Framleiðanda sem ákveður að EB-gerðarsamræmisyfirlýsing (ábyrgð á gæðum framleiðslu) skuli vera hluti af fyrri áfanga er heimilt að hafa sama hátt á í seinni áfanga eða að halda áfram í seinni áfanga með EB-sannprófun.
- 5.2.4. Setja skal CE-samræmismarkið á vogina eftir að seinni áfanga er lokið ásamt kenninúmeri tilkynnta aðilans sem sá um áfangann.
-

*III. VIÐAUKI***TÆKNILEG HÖNNUNARGÖGN**

Tæknigögnin skulu gera hönnun, framleiðslu, og notkun vörunnar skiljanlega og gera kleift að meta samræmi hennar við kröfur þessarar tilskipunar.

Gögnin skulu innihalda eftirfarandi upplýsingar að svo miklu leyti sem þær eru nauðsynlegar fyrir matið:

- almenna lýsingu á gerðinni,
- frumdrög að hönnun, framleiðsluteikningar og skýringarmyndir af íhlutum, undireiningum, rafrásum o.s.frv.,
- lýsingar og útskýringar sem nauðsynlegar eru til skilnings á framangreindu, þ.m.t. notkun vogarinnar,
- skrá yfir staðlana sem um getur í 1. mgr. 6. gr. og sem beitt er að öllu eða einhverju leyti og lýsing á þeim lausnum sem eru valdar í því skyni að uppfylla grunnkröfurnar þegar stöðlunum, sem um getur í 1. mgr. 6. gr., hefur ekki verið beitt,
- niðurstöður hönnunarútreikninga og prófana o.s.frv.,
- prófunarskýrslur,
- EB-gerðarviðurkenningarvottorð og niðurstöður tilheyrandi prófana á vogum sem hafa hluti sem eru samsvarandi hlutum í hönnuninni.

IV. VIÐAUKI

CE-SAMRÆMISMERKI OG ÁLETRANIR

1. Vogir sem þurfa að gangast undir EB-samræmismat
 - 1.1. Á þessum vogum skulu vera:
 - a) — CE-samræmismerki, þ.e. CE-tákn eins og lýst er í VI. viðauka,
 - kenninúmer tilkynnta aðilans eða aðilanna sem sá/sáu um CE-efirlit eða CE-sannprófun.Þessi merki og áletranir skulu sett á vogina þannig að þau standi saman svo greinilegt sé.
 - b) grænn ferhyrndur límmiði, 12,5 mm × 12,5 mm að stærð hið minnsta, með hástafnum „M“, prentuðum í svörtum lit,
 - c) eftirfarandi áletranir:
 - númer EB-gerðarviðurkenningarvottorðs, eftir því sem við á,
 - auðkenni framleiðanda eða nafn,
 - nákvæmnisflokkur, ritaður innan í sporöskjulaga feril eða á milli tveggja láréttra lína, sem eru tengdar saman til endanna með tveimur hálfhringjum,
 - hámarksgeta, táknuð með Max ...,
 - lágmarksgeta, táknuð með Min ...,
 - skerðingargildi, táknað með e=,
 - tveir síðustu stafirnir í ártalinu fyrir árið þegar CE-samræmismerkið var sett á.og, þegar við á:
 - raðnúmer,
 - fyrir vogir sem gerðar eru úr aðskildum en þó tengdum einingum: auðkenni á hverja einingu,
 - deilingargildi ef það er ekki það sama og e, táknað með $d = \dots$,
 - hámarksviðbót vegna töru, táknuð með $T = + \dots$,
 - hámarksfrádráttur vegna töru ef hann er annar en Max, táknaður með $T = - \dots$,
 - deilingargildi fyrir töru ef það er annað en d, táknað með $d_T = \dots$,
 - örugg hámarkshleðsla, ef hún er önnur en Max, táknuð með Lim ...,
 - sérstök hitamörk, táknuð með $\dots \text{ }^\circ\text{C}/\dots \text{ }^\circ\text{C}$,
 - hlutfall milli álagshluta og hleðslu.

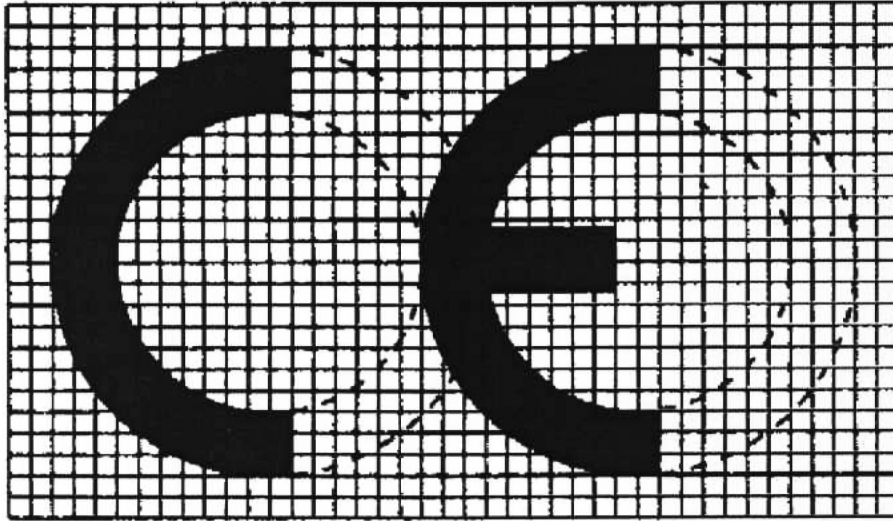
- 1.2. Vogirnar skulu útbúnar þannig að auðvelt sé að festa á þær EB-samræmismerki og/eða áletranir. Útbúnaðurinn skal þannig gerður að ekki sé mögulegt að fjarlægja merkið og áletranirnar án þess að eyðileggja hann og þannig að merkið og áletranirnar séu sýnileg þegar vogin er í eðlilegri notkunarstöðu.
 - 1.3. Ef notuð er merkiplata skal vera hægt að innsigla hana nema ekki sé hægt að fjarlægja hana án þess að eyðileggja hana. Ef unnt er að innsigla plötuna skal vera hægt að setja á hana eftirlitsmerki.
 - 1.4. Áletranirnar Max, Min, *e* og *d* skulu sýndar nærri þeim stað sem niðurstöður birtast, séu þær ekki þar fyrir.
 - 1.5. Á álagsskynjara sem er tengdur, eða hægt er að tengja við einn eða fleiri álagshluta, skulu vera viðeigandi áletranir um álagshlutana.
2. Aðrar vogir
- Á öðrum vogum skulu vera:
- auðkenni framleiðanda eða nafn,
 - hámarksgeta, táknuð með Max ...
- Á þessum vogum skulu ekki vera límniðarnir sem kveðið er á um í b-lið liðar 1.1.
3. Tákn um takmarkaða notkun sem getið er um í 13. gr.
- Þetta tákn skal vera hástafurinn „M“, prentaður í svörtum lit á ferhyrndan, rauðan bakgrunn, 25 mm × 25 mm að stærð hið minnsta, með tveimur skálinum sem skerast og mynda kross.
-

*V. VIÐAUKI***Lágmarksviðmiðanir sem aðildarríkin skulu beita þegar tilnefndir eru aðilar sem sinna skulu verkefnum er lúta að málsmeðferðarreglunum sem um getur í 9. gr.**

1. Aðilarnir skulu hafa yfir að ráða því starfsfólki, úrræðum og búnaði sem þarf.
 2. Starfsfólk aðilanna skal búa yfir tæknilegri færni og faglegri ráðvændni.
 3. Tilkyntir aðilar skulu, við prófanir, skýrslugerð, útgáfu vottorða og eftirlit sem krafist er samkvæmt þessari tilskipun, vera óháðir öllum samböndum, hópum eða einstaklingum sem hafa beina eða óbeina hagsmuni að því er varðar vogarbúnað sem er ekki sjálfvirkur.
 4. Starfsfólk aðilanna skal bundið þagnarskyldu.
 5. Aðilarnir skulu hafa ábyrgðartryggingu ef ríkið tekur ekki á sig einkaréttarábyrgð samkvæmt landslögum.
- Aðildarríkin skulu sannprófa reglulega hvort skilyrðin í tveimur fyrstu undirliðunum eru uppfyllt.

*VI. VIÐAUKI***CE-SAMRÆMISMERKI**

- CE-samræmismarkið skal samanstanda af hástöfunum „CE“ með eftirfarandi útliti:

- Ef CE-samræmismarkið er minnkað eða stækkað skulu hlutföllin í kvörðuðu teikningunni hér að framan vera óbreytt.
- Einstakir hlutar CE-samræmismarkisins skulu, að svo miklu leyti sem unnt er, hafa sömu lóðréttu mál og mega þau ekki vera undir 5 mm.

VII. VIÐAUKI

A-HLUTI

Niðurfelld tilskipun með breytingum

(sem um getur í 17. gr.)

Tilskipun ráðsins 90/384/EBE
(Stjtið. EB L 189, 20.7.1990, bls. 1.)

Tilskipun ráðsins 93/68/EBE
(Stjtið. EB L 220, 30.8.1993, bls. 1.)

aðeins 7. liður 1. gr. og 8. gr.

B-HLUTI

Skrá yfir fresti til lögleiðingar í aðildarríkjunum og beitingar

(sem um getur í 17. gr.)

Tilskipun	Frestur til lögleiðingar	Gildistöku dagur
90/384/EBE	30. júní 1992	1. janúar 1993 ⁽¹⁾
93/68/EBE	30. júní 1994	1. janúar 1995 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Í samræmi við 3. mgr. 15. gr. tilskipunar 90/384/EBE skulu aðildarríkin, á 10 ára tímabili frá gildistöku laga og stjórnslufyrirmæla sem aðildarríkin hafa samþykkt í því skyni að taka tilskipununa upp í landslög, heimila að settar verði á markað og/eða teknar í notkun vogir sem eru í samræmi við reglur sem voru í gildi fyrir 1. janúar 1993.

⁽²⁾ Í samræmi við 2. mgr. 14. gr. tilskipunar 93/68/EBE: „Fram til 1. janúar 1997 skulu aðildarríkin heimila að vörurnar sem eru í samræmi við reglur um merkingu sem voru í gildi fyrir 1. janúar 1995 verði settar á markað og teknar í notkun.“

VIII. VIÐAUKI
SAMSVÖRUNARTAFLA

Tilskipun 90/384/EBE	Þessi tilskipun
Síðasti málsliður 5. forsendu	3. liður 2. gr.
Fyrsta undirgrein 1. mgr. 1. gr.	1. liður 2. gr.
Önnur undirgrein 1. mgr. 1. gr.	2. liður 2. gr.
Þriðja undirgrein 1. mgr. 1. gr.	1. mgr. 1. gr.
Inngangsorð 2. mgr. 1. gr.	Inngangsorð 2. mgr. 1. gr.
1. liður a-liðar 2. mgr. 1. gr.	i. liður a-liðar 2. mgr. 1. gr.
2. liður a-liðar 2. mgr. 1. gr.	ii. liður a-liðar 2. mgr. 1. gr.
3. liður a-liðar 2. mgr. 1. gr.	iii. liður a-liðar 2. mgr. 1. gr.
4. liður a-liðar 2. mgr. 1. gr.	iv. liður a-liðar 2. mgr. 1. gr.
5. liður a-liðar 2. mgr. 1. gr.	v. liður a-liðar 2. mgr. 1. gr.
6. liður a-liðar 2. mgr. 1. gr.	vi. liður a-liðar 2. mgr. 1. gr.
b-liður 2. mgr. 1. gr.	b-liður 2. mgr. 1. gr.
2. gr.	3. gr.
3. gr.	4. gr.
4. gr.	5. gr.
5. gr.	6. gr.
Fyrsti málsliður í fyrstu málsgrein 6. gr.	Fyrsta málsgrein 7. gr.
Annar málsliður í fyrstu málsgrein 6. gr.	Önnur málsgrein 7. gr.
Önnur málsgrein 6. gr.	Þriðja málsgrein. 7. gr.
7. gr.	8. gr.
1. og 2. mgr. 8. gr.	1. og 2. mgr. 9. gr.
a-liður 3. mgr. 8. gr.	Fyrsta undirgrein 3. mgr. 9. gr.
b-liður 3. mgr. 8. gr.	Önnur undirgrein 3. mgr. 9. gr.
9. gr.	10. gr.
10. gr.	11. gr.
11. gr.	12. gr.
12. gr.	13. gr.
13. gr.	14. gr.
Fyrsti málsliður 14. gr.	Fyrsta málsgrein 15. gr.
Annar málsliður 14. gr.	Önnur málsgrein 15. gr.
1. til 3. mgr. 15. gr.	—
4. mgr. 15. gr.	16. gr.
5. mgr. 15. gr.	—
—	17. gr.
—	18. gr.
16. gr.	19. gr.
I. til VI. viðauki	I. til VI. viðauki
—	VII. viðauki
—	VIII. viðauki